Laboratorul 2: Elemente de limbaj. Funcții

Elemente de limbaj

Există numeroase biblioteci utile de Haskell. Puteți găsi informații despre ele în **Hoogle**: https://hoogle.haskell.org/

Căutați în **Hoogle** funcția head. Observați că se găsește în mai multe biblioteci, printre care Prelude și Data.List.

1. Să presupunem că vrem să generăm toate permutările unei liste. Căutați în **Hoogle** folosind cuvântulcheie permutation (sau ceva asemănător).

Printre rezultatele întoarse, se află și funcția permutations din biblioteca Data.List. Dați click pe numele funcției (sau al bibliotecii) pentru a citi mai multe detalii. Pentru a folosi funcția în interpretor, va trebui să încărcați biblioteca Data.List folosind comanda import:

```
Prelude> :t permutations
<interactive>:1:1: error: Variable not in scope: permutations
Prelude> import Data.List
Prelude Data.List> :t permutations
permutations :: [a] -> [[a]]
Prelude Data.List> permutations [1,2,3]
[[1,2,3],[2,1,3],[3,2,1],[2,3,1],[3,1,2],[1,3,2]]
Prelude Data.List> permutations "abc"
["abc","bac","cba","bca","cab","acb"]
```

Atenție! Funcția permutations întoarce o listă de liste.

Eliminați biblioteca folosind

```
Prelude> :m - Data.List
```

Bibliotecile se includ în fișiere sursă folosind comanda import. Deschideți fișierul PF2024-Lab2.hs și adăugați linia de mai jos la începutul său:

```
import Data.List
```

Încărcați fișierul în interpretor și evaluați:

```
*Main> permutations [1..myInt]
```

Ce se întâmplă? Hint: [1..myInt] este lista [1,2,3,..., myInt] care are multe elemente. (Întrebare bonus: de câte caractere este nevoie pentru a afișa toate elementele listei?)

Putem opri evaluarea unei expresii folosind Ctrl+C.

2. Căutați funcția subsequences în biblioteca Data.List, înțelegeți ce face și testați-o folosind câteva exemple.

Indentare

În Haskell se recomandă *indentarea* riguroasă a codului sursă. În anumite situații, nerespectarea regulilor de indentare poate provoca erori la încărcarea programului.

3. Modificați indentarea funcției double din fișierul PF2024-Lab2.hs. De exemplu:

```
double :: Integer -> Integer
double x = x+x
```

Reîncărcați programul. Ce observați?

Atenție! În unele editoare se recomandă înlocuirea tab-urilor cu spații.

4. Definiți funcția maxim:

```
maxim :: Integer -> Integer -> Integer
maxim x y = if (x > y) then x else y
```

O variantă cu indentare este:

```
maxim :: Integer -> Integer -> Integer
maxim x y =
    if (x > y)
        then x
    else y
```

Dorim acum să scriem o funcție care calculează maximul a trei numere. Evident, o variantă este:

```
maxim3 x y z = maxim x (maxim y z)
```

Scrieți funcția maxim3 fără a folosi maxim, utilizând direct if și indentări.

O altă posibilitate ar fi să scriem funcția maxim3 folosind expresii let...in astfel:

```
maxim3 x y z = let u = (maxim x y) in (maxim u z)
```

Atenție! Expresia let...in creează un domeniu de vizibilitate local.

O variantă cu indentări este:

```
maxim3 x y z =
   let
      u = maxim x y
   in
      maxim u z
```

Scrieți o funcție maxim4 folosind let..in și indentări.

Scrieți o funcție care testează funcția maxim4 prin care să verificați că rezultatul este mai mare (>=) decât fiecare din cele patru argumente. (hint: operatorii logici în Haskell sunt ||, &&, not).

Citiți mai multe despre indentare: https://en.wikibooks.org/wiki/Haskell/Indentation

Tipuri de date

- 5. Din exemplele de până acum ați putut observa că în Haskell:
- a) există tipuri predefinite: Integer, Bool, Char

b) se pot construi tipuri noi folosind [...]

```
*Main> :t [1..myInt]
[1..myInt] :: [Integer]
Prelude> :t "abc"
"abc" :: [Char]
```

[a] este tipul listă de date de tip a. Tipul String este un sinonim pentru [Char].

c) Ați întâlnit tipul Bool și valorile True și False. În Haskell tipul Bool este definit astfel:

```
data Bool = False | True
```

În această definitie, Bool este un constructor de tip, iar True si False sunt constructori de date.

d) Sistemul tipurilor în Haskell este mult mai complex. Fără a încărca fișierul PF2024-Lab2.hs, definiți direct in ghci funcția maxim:

```
Prelude > maxim x y = if (x > y) then x else y
```

Cu ajutorul comenzii :t aflați tipul acestei funcții. Ce observați?

```
Prelude> :t maxim
maxim :: Ord p => p -> p -> p
```

Răspunsul primit trebuie interpretat astfel: p reprezintă un tip arbitrar înzestrat cu o relație de ordine, iar funcția maxim are două argumente de tip p și întoarce un rezultat de tip p.

Așadar, tipul unei operații poate fi definit de noi sau poate fi dedus automat. Vom discuta mai multe despre tipuri în cursurile și laboratoarele următoare.

Funcții

- 6. Scrieti următoarele functii:
  - a) o funcție cu doi parametri care calculează suma pătratelor lor;
  - b) o funcție cu un parametru ce întoarce stringul "par" dacă parametrul este par și "impar" altfel;
  - c) o funcție care calculează factorialul unui număr;
  - d) o funcție care verifică dacă primul parametru este mai mare decât dublul celui de-al doilea parametru;
  - e) o funcție care calculează elementul maxim al unei liste.
- 7. Scrieți o funcție poly cu patru argumente de tip Double (a,b,c,x) care calculează a*x^2+b*x+c. Scrieți și signatura funcției (poly :: ??).
- 8. Scrieți o funcție eeny care întoarce stringul "eeny" atunci când primește ca input un număr par și "meeny" când primeste ca input un număr impar. Hint: puteți folosi funcția even, despre care puteți citi pe https://hoogle.haskell.org/).

```
eeny :: Integer -> String
eeny = undefined
```

9. Scrieți o funcție fizzbuzz care întoarce "Fizz" pentru numerele divizibile cu 3, "Buzz" pentru numerele divizibile cu 5 și "FizzBuzz" pentru numerele divizibile cu ambele. Pentru orice alt număr întoarce șirul vid. Scrieți două definiții pentru funcția fizzbuzz: una folosind if și una folosind gărzi (condiții). Hint: pentru a calcula restul împărțirii unui număr la un alt număr puteți folosi funcția mod.

```
fizzbuzz :: Integer -> String
fizzbuzz = undefined
```

Recursivitate

Una din diferențele dintre programarea declarativă și cea imperativă este modalitatea de abordare a problemei iterării: în timp ce în programarea imperativă folosim bucle (while, for, ...), în programarea declarativă folosim conceptul de recursivitate.

Un avantaj al folosirii recursivității este acela că ușurează sarcina de scriere și de verificare a corectitudinii programelor prin raționamente de tip inductiv: construim rezultatul pe baza rezultatelor unor subprobleme mai simple (aceeași problemă, dar pentru date de dimensiune mai mică).

Un exemplu simplu este calcularea unui element de la o poziție dată din secvența numerelor Fibonacci, definită recursiv astfel:

$$F_n = \left\{ \begin{array}{ll} n & \text{dacă } n \in \{0,1\} \\ F_{n-1} + F_{n-2} & \text{dacă } n > 1 \end{array} \right.$$

Putem transcrie această definiție în Haskell:

Alternativ, putem da o definiție în stil ecuațional (cu șabloane):

```
fibonacciEcuational :: Integer -> Integer
fibonacciEcuational 0 = 0
fibonacciEcuational 1 = 1
fibonacciEcuational n =
   fibonacciEcuational (n - 1) + fibonacciEcuational (n - 2)
```

10. Numerele tribonacci sunt definite astfel:

$$T_n = \begin{cases} 1 & \text{dacă } n = 1\\ 1 & \text{dacă } n = 2\\ 2 & \text{dacă } n = 3\\ T_{n-1} + T_{n-2} + T_{n-3} \text{ dacă } n > 3 \end{cases}$$

Implementați funcția tribonacci dând o definiție bazată pe cazuri și una ecuațională, cu șabloane.

```
tribonacci :: Integer -> Integer
tribonacci = undefined
```

11. Scrieți o funcție recursivă care calculează coeficienții binomiali. Coeficienții sunt determinați folosind următoarele ecuații (pentru orice întregi n, k astfel încât $1 \le k < n$):

```
B(n,k) = B(n-1,k) + B(n-1,k-1)
B(n,0) = 1
B(0,k) = 0
binomial :: Integer -> Integer -> Integer
binomial = undefined
```

Citiți, citiți, citiți!

• Citiți capitolul *Starting Out* din M. Lipovaca, Learn You a Haskell for Great Good! http://learnyouahaskell.com/starting-out